

Luonnon ja kristinuskon yhteys kiinnostaa

Ylitornion uusi pappi Anders Pettersson teki kandidaattitutkielmansa eräkirjallisuuden jumalakuvasta.

Eija Koivumaa

Teologi Anders Petterssonin isoäidillä on ollut tapana käydä kerran vuodessa Jällivaarassa isoissa seuroissa. Siinä ei sinällään ole mitään erikoista, mutta kun matkaa hänellä on sinne ainakin tuhat kilometriä.

Pettersson on kotoisin Paimiossa. Kun hän oli valmistunut ensimmäiseen ammattiinsa eläinlääkäriksi, hän työlli lypsytilalle tilanpitäjäksi. Maataloustyöt alkoivat kuitenkin kyllästyttää ja hän päätti kokeilla, onnistuuko pääsemään yliopistoon ammattikoulupohjalta. Viimeiset seitsemän vuotta hän on opiskellut teologiaa Helsingissä.

Vuosi sitten Pettersson käväisi ensimmäistä kertaa Ylitorniolla, jossa vietti kaverinsa kanssa yhden yön matkallaan Norjaan.

- Eihän tämä ole missään syrjässä. Kaikki kulkuyhteydet löytyvät läheltä, hän mietti jo silloin.

VAIKKA Petterssonin äidin puolen sukua löytyy Alatorniolta ja hän on 17-vuotiaana opiskellut Rovaniemellä, pohjoisen kevät yllätti hänet. Kun hän lähti kotoa, siellä kukkivat sinivuokot. Ylitorniolla on lunta ja joki jäässä. Pohjoinen on kuitenkin aina viehättänyt nuorta miestä. Pakkaset ja kylmä talvi ovat hänelle mieluisia ympäristöä.

Nuori teologi on onnellinen. Ensimmäinen vakituinen työpaikka pappisuralla on auennut Ylitorniolta. Pappisvihkimys odottaa 25. toukokuuta Oulun tuomiokirkossa ja ihmiset ovat ottaneet lämpimästi vastaan.

- Työpaikkaa hakiessani laitoin Oulun hiippakuntasihteerille viestiä, että ihan niin kauas kuin löytyy paikka voitte minut lähettää, Pettersson naurahtaa.

Työpaikka aukesikin hänelle erikoisella tavalla. Alun perin Ylitorniolle oli tulossa opiskelukaveri, joka oli saanut paikan lähempää kotiansa ja kehotti soittamaan kirkkoherralle. Pettersson laittoi heti menemään viestiä ja niinpä puhelinhaastattelu pidettiin jo seuraavana päivänä.

- Tultiin hyvin juttuun. Se oli kuin johdatusta. Uskon, että nämä asiat ovat suuremmassa kädessä.

PAPIN työ on tuntunut aina tuttuvalta ammatilta. Hän pitää siitä toisaalta perinteisenä työnä,

Ylitornion uusi seurakuntapastori Anders Pettersson haluaa olla osana yhteisöä vapaa-ajallaankin ja toivoo, että ihmiset tulevat tervehtimään, kuten koirallään on jo saanut kokea.

Anders Pettersson aloitti työt Ylitorniolla huhtikuun alussa.

mutta kuitenkin jotakin mystistä sisältävänä.

- Onhan siinä jotain kiehtovaa ja erilaista, kun viimeinen työnantaja on Jumala itse.

Pettersson on kasvanut varsinaisuomalaisessa esikoislestadiolaisessa ympäristössä. Uskonto näkyi perheen elämässä monella tapaa. Enää hän ei itse kuulu herätysliikkeeseen. Uskontoa kohtaan hän sanoo kokeneensa enemmänkin henkilökohtaista vetoa aivan lapsesta asti.

- En edes tiennyt, että me ollaan lestadiolaisia, ennen kuin ymmärsin, että muut elää hie-man eri tavalla. Täällä herätysliiketausta auttaa ehkä ymmärtämään kulttuuria ja ihmisiä paremmin.

SEURAKUNTATYÖHÖN Petters-

son on päässyt sisälle jo Turun ja Kaarinan seurakuntayhtymässä, jossa hän on ollut kesäteologina useampana vuonna. Siellä hän sijaisti pappia esimerkiksi rippikoulutyössä.

- Seurakuntatyötä oppii vain ihmisten kanssa tekemällä. Se on pienin askelin kasvattanut kohti ammatti-identiteettiä. Olen nähnyt oman kasvuni.

RAAMATUSTA Petterssonin mielestä löytyy ydinsanoma, joka on luomakunnan pelastushistorian ydin.

- Miltä tahansa kannalta raamatua katsotaan, pelastushistoria on tähdännyt Jeesuksen ristinkuolemaan ja sitä kautta ihmisen ja koko luomakunnan pelastukseen.

Hän nostaa kuitenkin esille, et-

tä Raamattua on käytetty kautta aikojen vaikka minkälaisen ideologian tukemiseen. Kuitenkaan se ei edusta mitään yhtenäistä maailmaa, vaan ihmiset ovat tulkinneet sitä monella tavalla ja tulkitsee sitä tässäkin ajassa omalla tavallaan.

Tulkitsemisen sijaan Pettersson pitää tärkeämpänä etsiä muuttumatonta ydinsanomaa ja olla kriittinen, miten lukee ja tulkitsee kaikkea.

Lohdullisena hän pitää, että Raamatusta voi nähdä, miten ihmiset ovat aina olleet ihmisiä. On heitä, jotka rakastavat, riemuitsevat ja toisaalta heitä, jotka epäilevät, surevat ja tekevät virheitä, kuten kaikki.

- On Jumalan rakkauden osoitus meitä ihmisiä kohtaan näyttää, että tällaisia te olette ja silti olette rakastettuja ja pelastuksen arvoisia. Ihmiset eivät ole muuttuneet.

YLIOPISTOSSA Pettersson teki oman kandidaattitutkielmansa eräkirjallisuuden jumalakuvasta, siitä miten Jumala on esitetty Lapin luonnossa. Hänen maisteritutkielmansakin liittyy luontoon, sillä siinä käsitellään hengellisiä ulottuvuuksia hirvenmetsästyksessä.

- Minua on aina kiinnostanut luonnon ja kristinuskon yhteys.

Ylitorniolla hän on havainnut heti, että luonto on eri tavalla lähellä kuin kaupungissa. Vapaa-ajallaan hänellä on toive päästä toteuttamaan paikallisia mahdollisuuksia.

Hän aikoo virittää muun muassa Helsingissä unholaan jääneen metsästysharrastuksen uudelleen ja löytää itselleen sopivan metsästyseuran. Aiemmin hän on pyytänyt pienriistaa jousella.

Ensi talvena pappia odottaa ladut, sillä hän aikoo opetella uudestaan hiihtämään, kun edellinen hiihtoreissu on ollut alakoulussa.

PETTERSSON on kiitollinen, että sai työn Ylitorniolta, koska papeille ei ole paljon tarjolla vakituksia paikkoja. Jatko-opintoharveitakin hänellä on ja kenties tohtorintutkinto tulevaisuudessa.

- Toivon jääväni tänne kuitenkin pidemmäksi aikaa. Voi olla, että ihastun niin, että olen kymmeniä vuosia.

Unelmakin voisi olla hyvinkin mahdollista toteuttaa täällä. Ensimmäinen ammatti ja kodin perintö ajavat häntä ajatuksiinsa perustamaan oman pientilan, jossa voisi harrastaa kotitarveviljelyä ja pitää muutamaa eläintä.

- Ei tämä olisi hullumpi paikka elää perheenkin kanssa. On edullisia asuntoja ja rauhallista.

Ainoa asia, mikä Petterssonin ajatuksia kuulostaa pitävän vielä etelässä on vanhemmat, sisko ja veljen perhe.

- Heitä jäi tietenkin ikävä, mutta olen kutsunut heidät käymään täällä.

Ylitorniolla Pettersson toivoo pääsevänsä sisälle yhteisöön ja pystyvänsä palvelemaan seurakuntaa niin ilon kuin surunkin hetkellä.